

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/284/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113235947
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113235947.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik mesta Prešov, a.s., so sídlom Bardejovská 7, Lubotice, IČO: 31 718 922, právne zastúpeného JUDr. Ernestom Vokálom, advokátom, so sídlom Hlavná 61, Prešov, proti odporcovi: R.. R. T., nar. X.X.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX Y., o zaplatenie 33 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 30.9.2014, č.k. 20C 61/2014-40 jednohlasne takto

rozhodol:

M e n í sa uznesenie vo výroku o trovách konania tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 4,85 Eur do 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením konanie zastavil. Rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 11,65 Eur. O trovách konania rozhodol tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 55,52 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Proti tomuto uzneseniu proti výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca namietajúc, že nie je možné, aby v právnom, sociálnom a etickom prostredí sa z pokuty 20 Eur právny zástupca obohacoval o viac ako 100%. Tropy konania mal znášať navrhovateľ z dôvodu uhradenej pohľadávky.

Odvolací súd uznesenie v napadnutej časti v zmysle zásad upravených v § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Ku späťvzatiu pre správanie odporcu v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. dochádza väčšinou vtedy, ak odporca po podaní žaloby uplatnený nárok úplne uspokojí.

Nárok na náhradu trov konania je nárok, ktorý vyplýva z procesného práva, preto aj na to, či išlo o dôvodne podanú žalobu je nutné usudzovať z procesného hľadiska. Ide teda o to, či sa navrhovateľ domohol uplatneného nároku alebo nie. Podstatné v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. je, či požiadavka navrhovateľa bola uspokojená.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že návrh vo veci samej bol podaný dňa 10.12.2013. Odporca uhradil dlžnú pohľadávku dňa 1.3.2014 vkladom na účet.

Keďže odporca uhradil žalovanú pohľadávku po podaní návrhu vo veci samej, zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, preto je povinný nahradiť trovy konania. Odvolacia námietka je v tomto smere nedôvodná.

Dôvodnou je však odvolacia námietka ohľadom neprimeranosti priznanej náhrady trov konania.

V danom prípade predmetom konania bol bez akýchkoľvek pochybností drobný spor, keďže hodnota žalovanej istiny je 33 EUR.

Určitú inšpiráciu (nie aplikáciu) treba vidieť aj v prístupe Európskej únie k týmto otázkam. Podľa čl. 14 ods. 2 návrhu nariadenia o „bagatelných sporoch“, Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

„Ak je strana, ktorá prehrá spor, fyzickou osobou a nezastupuje ju právnik alebo iný odborník z právnej oblasti, nezaviaže sa uhradiť poplatky za právnika alebo iného odborníka z právnej oblasti druhej strany (návrh).

Trovy konania znáša strana, ktorá nemala v konaní úspech. Súd alebo tribunál však neprisúdi úspešnej strane trovy konania, ktoré sú neúčelné alebo ktoré sú neprimerané voči pohľadávke (čl.16 nariadenia EP a Rady (ES) č. 861/2007 po schválení).

<<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2005:0087:FIN:SK:PDF>>

<http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=sk&DosId=192645>

Podľa odôvodnenia návrhu nariadenia Európskej únie išlo o opatrenie v rámci akčného plánu na zvýšenie ochrany spotrebiteľov. Nariadenie síce sleduje aj ochranu dodávateľov, aby ich neodrádzalo uplatňovať drobné pohľadávky, ale výslovne sa spomína aj ochrana spotrebiteľov, aby neznášali neprimerane náklady, keď to dodávateľovi nemôže nijako ublížiť. Napr. banky, operátori majú právnikov alebo aj pri väčšom počte rovnakých bagatelných právnych vecí, ako sú pokuty v mestskej hromadnej doprave, ale aj vecí o koncesionárske poplatky, veriteľ vzhľadom na enormné množstvo rovnakých prípadov nemôže mať problém zabezpečiť si právnika na takmer stereotypnú právnu agendu.

Odvolací súd zastáva názor, že za tohto stavu je dôvodné priznať v konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku. Pokiaľ ide o náhradu trov pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, tú je dôvodné v zmysle ust. § 150 ods. 2 O.s.p. v tejto časti nepriznať.

Keďže prvostupňový súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 11,65 Eur zvyšnú sumu zaplateného súdneho poplatku 16,50 Eur, t.j. sumu 4,85 Eur uložil zaplatiť odporcovi, ktorý zavinil, že sa konanie muselo zastaviť.

Majúc na zreteli uvedené odvolací súd zmenil uznesenie v napadnutom výroku postupom podľa § 220 O.s.p. tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trov konania vo výške 4,85 Eur do 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.